Anul al 61-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24464/939

Nr. 168 Marţi 20 Iunie 1944
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITAŢI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 480 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 l. 600 lei-12 l. 1000, Z. ŞTIINŢELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei. VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei. TR. SUFLET 6 l. 320-12 l. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ

O RĂSPLATĂ BINEMERITATĂ

Vremurile grele prin care trecem au pus în lumină, după cum am arătat şi într'un articol precedent, multe, nobile şi înălţătoare însuşiri ale sufletului românesc.

Am relevat zilele trecute curajul, desinteresarea şi sentimentul de solidaritate cu care mulţi cetăţeni ai Capitalei au sărit să scape de incendiul provocat de bombardamente, avutul altora.

Cu riscul propriei lor existenţe, aceşti bravi cetăţeni au dat sentimentului de solidaritate cel mai înalt înţeles şi după cum am subliniat şi zilele trecute, elogiul ce li s'a adus şi intervenirea primarului Capitalei pentru decorarea lor, au întâmpinat aprobarea unanimă.

Dar sunt şi alte manifestări de devotament civice. Voim să vorbim de acei funcţionari ai diferitelor administraţii publice şi mai ales de cei mai mărunţi cari deşi funcţionează în regiunile primejdioase din apropierea frontului, au stat neclintiţi la posturile lor îndeplinindu-şi datoria cu zel şi conştiinţă. Unii dintre aceşti funcţionari mici au trebuit să-şi evacueze familiile — soţia, copiii, părinţii — în alte localităţi. Deaceea socotim că aceşti merituoşi funcţionari şi în deosebi aceia al căror devotament în îndeplinirea îndatoririlor lor a fost constatat de şefii ierarhici, merită toată solicitudinea. Suntem informaţi că cu prilejul vizitei recente făcută la Iaşi de d. ministru subsecretar de Stat Petre Strihan, chestiunea a fost relevată şi s'a cercetat mijlocul spre a se veni în ajutorul acestor elemente valoroase. Cu cât ajutorul va veni mai repede, cu atât va fi mai folositor şi el va fi o dovadă, că dacă statul are dreptul, mai ales în împrejurările grele ca cele de azi, să ceară slujbaşilor săi tot zelul şi tot devotamentul, el ştie, în acelaş timp, să răsplătească pe cei merituoşi. Exemplele frumoase trebue subliniate şi răsplătite. Pe asemenea devotamente se întemeiază bunul mers al mecanismului statului.

SITUAŢIA GENERALĂ PE FRONTUL DIN NORMANDIA

Berlin, 18 (Rador). — Se dau următoarele amănunte cu privire la situaţia de pe frontul invaziei:

Din punct de vedere geografic, aspectul câmpului de luptă nu a suferit modificări hotăritoare în ultimele 24 de ore.

La ast de Orne, operaţiunile locale germane împotriva ieşindului dela capul de pod inamic s'au desfăşurat cu succes.

In zona dela nord de Caen a continuat să domnească linişte în timp ce la nord-est de Tilly a fost respinsă sângeros o încercare britanică de străpungere executată cu puternice forţe blindate.

Contraatacul german în zona Caumont-Livry a dus Sâmbătă la câştigarea a câtorva kilometri de teren astfel încât poziţiile de câmp britanice dela marginea sudică a localităţii Caumont se află acum sub focul puternic de flanc al artileriei germane.

Bătălia pentru St. Lo s'a terminat cu o însemnată şi sângeroasă nereuşită a nordamericanilor. Repetate sforţări ale acestora de a cuceri oraşul printr'un atac pe un front larg, au fost respinse. Pierderile pe care le-a suferit numai infanteria în luptele din jurul localităţii St. Lo sunt evaluate la 10.000 oameni dintre cari 4000 morţi iar restul răniţi sau prizonieri.

Nici pe peninsula Cotentin nu s'a produs o modificare fundamentală a situaţiei.

La vest de localitatea St. Sauveur le Vicomte, slabe elemente de siguranţă germane au dat Sâmbătă lupte înverşunate cu unităţi nordamericane ce înaintau.

Este probabil că nordamericanii vor reuşi să atingă coasta de vest a peninsulei, dinspre St. Sauveur le Vicomte. Aceasta nu înseamnă încă o modificare fundamentală a situaţiei generale deoarece la vest de St. Sauveur nu există ample posibilităţi de circulaţie iar înaltul comandament german a ţinut seama de o asemenea eventualitate, aprovizionând din timp zona de fortificaţii dela Cherbourg cu trupe, material de război şi alte arme.

De altfel hotărîrile cu privire la viitoarea desfăşurare pe frontul de invazie nu se iau aci ci în sectorul dintre Caen şi St. Lo.

Convoi german atacat de vedete rapide britanice

Berlin, 18 (Rador). — Un convoi german a respins în noaptea trecută, pe coasta de vest a peninsulei Cotentin, lângă Carteret, un atac dat de vedete rapide britanice, scufundând cu acest prilej unul dintre vase.

Un vas german ,lovit de o torpilă, a putut ajunge totuşi la baza sa. Germanii nu au mai avut alte pierderi decât câteva victime printre membrii echipajului.

Scufundarea unui vas suedez in apele teritoriale turceşti

Berlin, 18 (Rador). — In apele teritoriale turceşti s'a scufundat, după ce s'a lovit de o mină, vasul suedez Fenja de 8.268 tone.

După cum anunţă înaltul comandament naval german din acea regiune maritimă, au fost găsite în regiunea dintre Cibari şi Punta della Sabbir, la nord de insula Coos, colaci de salvare suedezi cu numele Fenja şi stărămături ale unui vas.

Din sursă autorizată germană se anunţă că forţele germane nu au pus mâne în această regiune. In baza a numeroase şi neîndoielnice constatări făcute în ultima vreme se ştie că avioane britanice au aruncat sistematic, dela mică înălţime, mine marine în aceste ape pentru a împiedica transporturile de aprovizionare germane pentru insulele Dodecanezului.

Ministru grec demisionat

Atena, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

Ministrul aprovizionării, d. Carapanos, a demisionat.

Conducerea acestui departament afostpreluată provizoriu de Tsironicos, vice preşedinte al consiliului de miniştri şi ministru de finanţe.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 18 IUNIE 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc şi pe frontul Moldovei nimic deosebit.

METODE DE CULTURĂ DUPĂ RĂZBOI

de prof. ERNEST GRINŢESCU

Intensificarea cultivării plantelor potrivite climei noastre şi echitabila retribuţiune a muncei agricole, ca rezultat al acordurilor internaţionale, nu sunt singurele preocupări ale economiei agricole după război. La ele trebuie adăugată grija de a se aplica cu severitate nouile progrese ştiinţifice în tehnica culturii, pentru a corespunde atât exigenţelor economiei generale cât şi nevoilor unei populaţiuni mărite, ce trebue hrănită pe aceeaşi întindere de pământ.

Cu alte cuvinte trebue să căutăm mărirea producţiunei la unitatea de suprafaţă, actualele randamente la hectar, de 1000 kgr la grâu şi 1200 kgr. la porumb, nefiind încurajatoare nici pentru schimburile interne, fără să mai vorbim de cele externe.

Pentru ridicarea producţiunii la hectar, trebue aplicate patru serii de mijloace: selecţionarea seminţelor, sporirea fertilităţii solului, aplicarea asolamentelor raţionale şi introducerea lucrărilor tehnice culturale, fie pentru prepararea solului, fie pentru întreţinerea şi recoltarea culturilor.

In selecţiune şi hibridări s'au făcut progrese uimitoare în ultimii ani şi întrebuinţarea soiurilor alese, rezultate prin corcire, sunt de natură să sporească producţia într'o proporţie evidentă, pe lângă îmbunătăţirea calităţii.

E deajuns să citez din seria aceasta de măsuri rezultatul întrebuinţării porumbului „heterosis", dobândit în prima generaţie după hibridare, care dă o producţie mult superioară soiurilor dela care s'a pornit.

Aceleaşi rezultate fericite le avem şi la păioase, la care, pe lângă producţie, s'a urmărit rezistenţa la boabe, la secetă şi la cădere. Dacă la aceasta se adaugă şi puritatea seminţei, adică lipsa de seminţe de buruieni şi alte corpuri străine, ne dăm seama că această serie de măsuri aplicate cu rigurozitate pot schimba dela un an la altul faţa câmpurilor noastre.

Trecând la a doua serie de mijloace, pentru ridicarea agriculturii, voi arăta că îngrăşămintele, pentru restituirea substanţelor luate din pământ şi evitarea secătuirei solului, sunt iarăşi metodele agriculturii de mâine. Nu putem să stăm nepăsători, când fertilitatea proverbială a pământului nostru scade vizibil şi când ştiinţa ne pune la îndemână folosul îngrăşămintelor de grajd, ori a îngrăşămintelor chimice sau a celor verzi. Procedura aceasta este un imperativ dela care nu ne putem sustrage.

Acelaş lucru şi cu asolamentele. Ele, pe lângă conservarea rodniciei solului, au darul de a face o distribuţie judicioasă a muncilor agricole în tot timpul anului, evită pierderi în masă, împiedică răspândirea boalelor şi insectelor vătămătoare şi dau posibilitate creşterii vitelor, care este o condiţie esenţială a unei bune agriculturi. Introducând plante noui, potrivit climei noastre, putem reuşi, printr'o rânduire raţională, să desvoltăm creşcătoriile de animale, cari sunt, nu numai necesare prin gunoiul ce-l dau, dar ajută o valorificare pe loc a produselor agricole, transformându-se în alte produse mai valoroase.

O ultimă serie de mijloace, pe care le are la îndemână agricultura viitoare, este acea referitoare la metodele culturale: ogorul adânc de toamnă pentru semănăturile de primăvară, cultivarea fiecărei plante în cel puţin două arături, întrebuinţarea maşinilor în măsura în care sunt rentabile, — în orice caz maşini de semănat, prăşitoare la porumb şi secerătoarea simplă să nu lipsească, — desfundări şi arături cu tractoarele, acolo unde lanurile sunt mai mari, fără ca astfel de maşini să împiedice desvoltarea creşterii vitelor, comasarea pentru lucru şi pentru urmărirea unui asolament unitar al mai multor proprietăţi numai în scopul beneficierii proprietarilor respectivi, utilizări de credite în agricultură în măsură mult mai mare, ştiindu-se că ele stimulează producţia, încurajări de asociaţii şi răspândire de cunoştinţe tehnice în masa de mâine a plugarilor.

De asemeni, în viitoarele metode de cultură nu trebuie să lipsească ogorul american, cultura uscată (dry forming), metoda Listei de cultivarea porumbului, apoi încercările de germinaţie, tratamentul seminţelor, combaterea boalelor, etc.

Adăugând la acestea şi trecerea la culturile intensive, duble şi de grădină pentru folosirea la maximum a solului, din ce în ce mai îngustat, putem da aproape un tablou complet al mijloacelor ce trebue introduse în agricultura de mâine a ţării noastre.

PRIMUL PREŞEDINTE AL ISLANDEI

Copenhaga, 18 (Rador). — După cum se anunţă din Reykjavik, şeful de până acum al administraţiei locale, d. Sveinu Bjoernsson, a fost ales primul preşedinte al Islandei.

Mandatul său expiră în Iulie 1945.

IDEEA SECURITĂŢII SOCIALE

de VINTILĂ PANTAZOPOL

Ideea de securitate socială cuprinzând în ea concepţia de solidaritate ca remediu al tuturor riscurilor vieţii, constitue în clipa de faţă, ideea precumpănitoare a prefacerilor sociale prin care trec popoarele dela un capăt la altul al lumii.

Depăşind cadrul strâmt al solidarităţii muncitoreşti, — muncitorii au dat cei dintâi exemplul solidarităţii lor — ideea securităţii sociale tinde să ocrotească naţiunile în întregul lor.

După aceia, extinzând ideea de risc până a preveni şi combate mizeria, concepţia securităţii implică largi măsuri de ocrotire şi supraveghere a însuşi standardului de viaţă omenesc.

Concepţia aceasta isvorîtă dintr'o profundă cunoaştere a realităţilor, vădeşte neîndoios, spiritul de solidaritate al popoarelor, în elanul lor către mai bine.

Mizeria dăinueşte de veacuri, ca o consecinţă eternă a şi mai eternei probleme a inegalităţii omeneşti.

Nu s'a putut rezolva până astăzi. Viaţa are inegalităţile ei şi fiecare suferim consecinţele destinului nostru, al aptitudinilor, al pregătirei şi al norocului nostru.

Securitatea socială n'are pretenţia să suprime inegalitatea în viaţă — nu ştiu cum ar putea — dar încearcă să diminueze prin măsuri de obştească înţelegere, una dintre cele mai acute efecte ale ei, mizeria. Văzută astfel, ideea securităţii sociale, ne interesează firească, în cel mai înalt grad, şi pe noi.

Bineînţeles, păstrând proporţiile şi reducând problema la înfăţişarea noastră structurală, ca ţară agricolă.

Să facem totdeauna diferenţa aceasta, să ne gândim la realităţi, adaptându-le concepţiilor noui sociale şi să nu mai cădem în păcatul trecutelor greşeli...

Suntem o ţară agricolă, cu probleme sociale legate de agricultură, a venit vremea să le studiem, văzute în deosebi prin această prisma.

Urmărind ideea securităţii sociale, de care mai curând sau mai târziu ne vom apropia, să o circumscrim la posibilităţile noastre de realizare, dar mai ales, la obiceiurile, năravurile, lipsurile, ocupaţiile, aşezarea noastră geografică şi structura noastră demografică, la tot ceia ce se cheamă într'un cuvânt, specificul românesc.

Să nu ne mulţumim să transpunem în texte unele mai puţin viabile decât altele, măsurile altor popoare, cu altă structură socială.

Să mergem în pasul concepţiilor noui, dar pe făgaşul drumului bătătorit de veacuri!

Şi nu-i paradoxal...

Să ne adaptăm ideilor noui transpunându-le însă în gama specificului românesc.

Iată de pildă concepţia securităţii sociale aplicată în ţările cu trecut industrial, prin extinderea totală a asigurărilor sociale.

Şi în Noua Zelandă şi în Anglia şi în Germania, ţări cu proporţia populaţiei rurale redusă, extinderea asigurărilor sociale la întreaga populaţie şi pentru cele mai variate riscuri poate avea sorţi de izbândă.

La noi însă mă îndoesc.

Am mai spus-o şi cu alt prilej: nu sunt partizanul asigurărilor sociale cu orice preţ, considerându-le remedii sigure contra oricărui risc.

Să păstrăm acea măsură, care ne fereşte de ridicol, de exagerare şi mai ales de imprudenţe şi dacă admitem asigurarea naţională, să ne gândim cu atenţie şi la riscurile legate strâns de viaţa noastră rurală.

Sigur, contra riscurilor vieţii asigurarea este un remediu. Să alegem însă din aceste riscuri, coborînd în adâncul realităţilor, riscurile cari lovesc mai crud şi care aduc după ele, adevăratele nenorociri, ale acelui recunoscut scăzut standard de viaţă.

Pentrucă la sfârşitul, sfârşitului, problema securităţii sociale, problema preîntâmpinării mizeriei, nu înseamnă decât problema ridicării standardului de viaţă al popoarelor.

NOUL ORAR AL CAMUFLAJULUI

Cu începere dela 19 Iunie 1944, camuflajul se va executa între orele 20,30 şi 4 dimineaţa.

INSEMNĂRI CULTURALE

Intoarcerea la matcă

II

de CONSTANTIN KIRIŢESCU

Contactul forţat al intelectualului cu mediul rural, sub impulsul primejdiilor orei prezente, dă loc la două acţiuni deosebite. Intr'una, intelectualul este obiect; într'alta, poate deveni subiect.

Se cunoaşte legenda lui Anteu, erou al poemelor homerice, care-şi sporea puterile, ori de câte ori, în toiul luptei, atingea pământul. Miticul personaj homeric a devenit în literatură simbolul reîmprospătării forţelor pentru creatorul care reia contactul cu obârşia de unde şi-a luat avântul. Pământul, depozitarul tuturor bogăţiilor naturale, reazămul fiinţei şi activităţii noastre, este şi obârşia puterilor spirituale ce sălăşluiesc în noi. Precum zăcămintele materiale, fecundate de energia solară, se desvoltă în bogăţiile ce ne hrănesc, tot aşa legătura cu brazda primitivă dă spiritului omenesc inspiraţia, originalitatea, coloritul specific ce disting pe autohton de masa cosmopolită. Natura proprie a ţării, climatul, peisajul, vegetaţia, portul, tradiţiile, viaţa sufletească — cristalizată în conceptul de viaţă al băştinaşilor, exprimat în creaţiile lui spirituale, uneori naive precum ar fi crestăturile în lemn, alteori subtile ca proverbele — se înfăţişează cu particularităţi ce nu trebuesc nesocotite ori ironizate. Nu e vorba de un particularism care să se singularizeze în compartimente izolate şi ostile, ci de unităţi specializate care, păstrându-şi firea şi aspectul propriu, să fie apte a se contopi cu celelalte în marea frescă a culturi neamului şi umanităţii. Din punct de vedere estetic, păstrarea şi cultivarea particularităţilor regionale seamănă cu pajiştea smălţată de floricele de tot felul de culori, superioară aspectului monoton şi şters al uniformităţii de culoare. In producţiunea culturală, elementul tradiţional şi local dă vioiciune şi elan creaţiunii, o stimulează, o îmbogăţeşte, o împodobeşte.

In primul nostru articol cu titlul de mai sus, am schiţat sumar situaţia nou isvorită din exodul masselor de intelectuali spre mediul rural, obârşia de unde cei mai mulţi şi-au luat zborul în cursul generaţiilor precedente. Această întoarcere este o regăsire. Copilul pierdut, înstrăinat, desrădăcinat de ogorul natal, adoptând forme convenţionale de standardizare orăşenească — cam aceeaşi peste tot — regăseşte în mediul de baştină, sat sau oraş de tip semirural, toată atmosfera specific românească, alcătuită dintr'un complex de fenomene biologice şi spirituale, care dau nota particulară a fiinţei omeneşti. Departe de mine gândul să fac apologia regionalismului politic şi mai puţin încă a ruralizării vieţii spirituale a intelectualului dela oraş, fiinţă complicată, unde peste temeliile ancestrale s'au aşternut, stratificat şi amalgamat atâtea influenţe de ordin superior, împrumutate din contactul cu bogăţiile culturale de pretutindeni şi de totdeauna. Dar progresul, în cultura spiritului ca şi în orice alt domeniu, nu stă în uniformizarea spre care duce tehnica cosmopolită, ci în originalitate şi diferenţiare, în varietatea de inspiraţie şi inde-

(Continuare in pag. 2-a)

TEATRUL DE RĂZBOI DIN FRANŢA

UN INTERIOR NORMAND

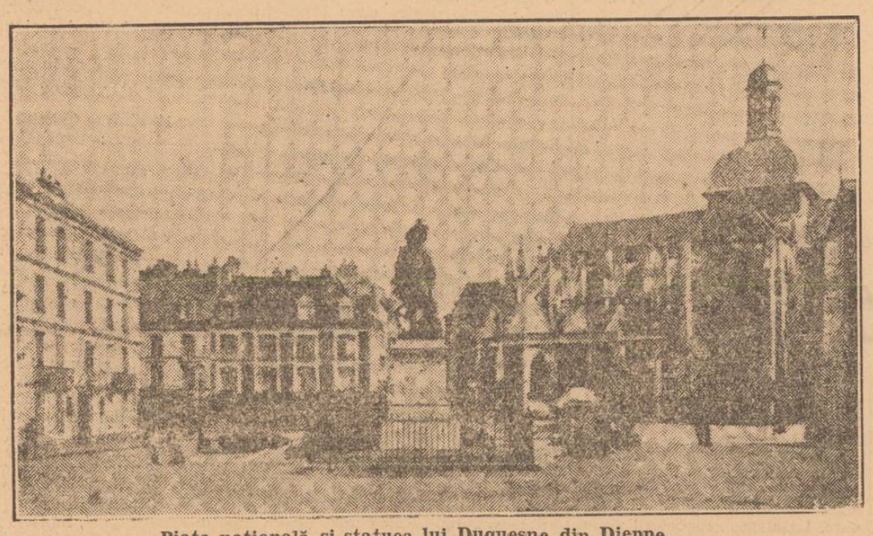

Piaţa naţională şi statuea lui Duquesne din Dieppe

Am citit zilele trecute, în „Universul", că un oltean ar fi fost arestat pentrucă vindea lămâile cu un preţ de specolă. El se apăra, susţinând că le vindea „cu perechea", pentru a justifica preţul exagerat pe care-l afişase în coşul cu lămâi. Intâmplarea cu olteanul mi-a adus aminte de oraşul Dieppe, din Normandia, unde peştele numit „sole" (limbă de mare) se vinde numai „cu perechea", ca papucii. Niciuna din negustorese — căci negustori de peşte aproape nu se văd în Normandia şi în Bretania — nu ţi-ar fi vândut, în ruptul capului, o „sole" stingheră. Potrivea unul peste altul doi din aceşti peşti, de aceeaşi mărime, şi aşa ţi-i oferea spre vânzare. Am fost ani dearândul, în timpul verii, la Dieppe, nu pentru plaja lui, pe care nu puteai umbla desculţ, din pricina pietrişului şi pietrelor rotunde, de 5—10 cm. ce o acoperea, fără să dai de un pic de nisip. Mă atrăgea acest oraş, de care mă voiu ocupa mai pe larg altă dată, pentru viaţa lui cu totul deosebită de a altor oraşe de la Nord. Mişcarea din port era cât se poate de interesantă, mai ales în momentul sosirii pachebotului din Newhaven (Anglia), când mai toţi pasagerii se repezeau să cumpere parfumuri, eau de Cologne şi sticle de coniac, spre a le ascunde, la plecare, în bagaje şi a le transporta în Anglia, unde erau aproape prohibite, din cauza vămii enorme ce se plătea pentru ele. Alt aspect curios al oraşului îl înfăţişa piaţa, care nu avea hale deosebite, ci se prelungea, pe o întindere de sute de metri, de o parte şi de alta a trotoarelor de pe strada portului, şi unde venea lumea să-şi facă târguelile.

Intrasem într'o zi — acum zece ani — în atelierul unui tâmplar de mobile, Fleury, cu care mă împrietenisem de câţiva ani, spre a mai sta de vorbă cu dânsul. Era glumeţ, ştia o mulţime de anecdote şi nu era scump la vorbă ca alţi normanzi. Mai ştia să bea ca nimeni altul, cu toate că orice normand e dedat

(Continuare in pag. 2-a)

Politica externă a Turciei rămâne neschimbată

Comentariile ziarelor din Ankara

Ankara, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

Comentând retragerea ministrului de externe şi politica turcă, ziarul „Tasviri Efkiar" scoate în evidenţă că Turcia îşi respectă alianţele, regretă însă repetatele comentarii neprietenoase ale presei engleze ce au produs o impresie rea.

In „Cumhuriyet", Nadir declară că cei ce s'au aşteptat la o modificare a politicii turceşti în urma retragerii d-lui Menemencioglu, au trebuit să se convingă că se înşelau în urma declaraţiilor pe cari d. Saracioglu le-a făcut ziariştilor aliaţi.

Sub titlul „O nouă evoluţie a politicii de alianţe a Turciei", deputatul Yalcin scrie în „Tanin" că pentru prima dată un membru al guvernului turc se retrage fără de obişnuita justificare a sănătăţii ce lasă de dorit. Cu toate că d. Menemencioglu este un diplomat de primul ordin şi retragerea sa este foarte regretabilă, ea devenise inevitabilă dată fiind deosebirea de vederi dintre d-sa şi ceilalţi membri ai guvernului.

Autorul articolului afirmă mai departe că politica externă a Turciei nu va fi modificată şi că ea continuă a se baza pe alianţa cu Anglia.

Deputatul Us regretă în ziarul „Vakit" retragerea d-lui Menemencioglu şi arată că ea provine din deosebirea de vederi dintre Foreign Office şi ministerul afacerilor străine al Turciei cu privire la trecerea vaselor prin Dardanele. Ministerul de externe al Turciei s'a arătat potrivnic unei modificări a politicii Stâmtorilor. In schimb Anglia a cerut ca Turcia să controleze toate vasele ce trec prin strâmtori.

Deşi tratatul dela Montreux nu a prevăzut un asemenea drept de control, Foreign Office şi-a menţinut punctul de vedere.

Deputatul Us constată mai departe că atâta vreme cât neutralitatea Turciei a convenit prietenilor englezi, activitatea ministrului de externe al Turciei a fost urmărită cu toată bunăvoinţa. Când aliaţii au luat iniţiativa ofensivă pe toate câmpurile de luptă, anglo-nordamericanii au voit să profite la maximum de alianţa cu Turcia. Aliaţii nu au mai tolerat trecerea vaselor germane prin strâmtori, cu toate că mai înainte nu au avut nimic de obiectat în astfel de cazuri.

Nu încape nici o îndoială — încheie autorul — că Turcia din cauza unor deosebiri de principiu cu privire la aplicarea convenţiei dela Montreux, a pierdut un diplomat de valoare.

ADĂPOSTIREA IN TIMPUL ALARMELOR

Se atrage din nou atenţiunea întregei populaţiuni asupra necesităţii de a se adăposti de îndată ce s'a dat semnalul de alarmă.

Este necesar să ne adăpostim nu numai atunci când suntem în interiorul sau în imediata vecinătate a unor localităţi atacate sau ameninţate de atacul aviaţiei inamice, ci şi când suntem mult în afara acestor localităţi, şi deasupra noastră se desfăşoară activitatea aeriană de luptă.

Căci nu odată s'a întâmplat ca bombardierele inamice, încolţite de vânătoarea noastră, să arunce toată încărcătura lor de bombe acolo unde s'au găsit, pentru a se uşura şi a deveni astfel mai manevriere.

Avem astfel victime la zeci şi chiar la sute de kilometri depărtare de punctele atacate de aviaţia inamică, numai din cauză că unii dintre noi nu-şi pot stăpâni curiozitatea, şi găsesc o distracţie în a privi la luptele aeriene sau la manevrele de apropiere sau de plecare ale formaţiunilor inamice.

Rugăm deci, încă odată, întreaga populaţie, să nu piardă nici un moment din vedere că suntem în război — şi că a da dovadă de neînţelegere, nepăsare sau imprudenţă, înseamnă a face jocul inamicului.

In Cişmigiu